

Relația omului cu statul și semenii

urmărire din pagina 1

care le spunea americanilor „să nu întrebe numai ce le dă lor America, ci și ce dau ei Americii”. Aici se naște primul conflict dintre om și stat, dintre drepturile omului și puterea în stat, linia de echilibru oscilând de o parte și de alta, în funcție de caracterul politic al statului, dar oamenii nu trebuie să renunțe la dreptul de a primi ocrotire de la stat. Toți oamenii au dreptul la viață și la libertate, cu condiția să nu încalce drepturile și libertățile altora. Socialismul a optat pentru prioritatea statului în fața individualului și pentru egalitatea materială, considerată singura condiție pentru egalitatea în fața legii. De asemenea, socialismul consideră ca formulă justițiară aceea ca „dreptul la proprietate privată să fie numai în limitele trebuințelor reale și normale și nu în exces” ceea ce (susțin socialisții) ar fi făcut ca „multe din injustițiile sociale, revoluțiile și chiar războaiele să nu mai fi avut loc”. În schimb liberalismul pune accent pe individ și nu pe stat, care are obligația de a ocroti individual, acesta având dreptul de a-și „gestiona viața așa cum vrea el”. De asemenea, liberalismul optează pentru libertate totală, pentru egalitate în fața legii, dar nu egalitatea materială. În realitate, însă, nu poate să existe libertate totală a individului pentru că libertatea individuală se oprește acolo unde începe libertatea celuilalt, această limitare fiind necesară unei bune conviețuiri sociale. Libertatea absolută este un nonsens, deoarece libertatea fiecăruia trebuie să fie compatibilă cu libertatea celorlalți. Nici în pădure nu poți fi complet liber! Libertatea nu înseamnă libertinaj, anarhie, dezordine. Pentru a ști ce să faci cu libertatea, este necesară, mai întâi, un minim de educație civică. Înainte de a face ceva, trebuie să cântărești bine, ca nu cumva fapta ta să facă altuia rău, dar unii preferă să aibă o conștiință încărcată decât una curată. Trebuie să luptăm cu prejudecățile societății, pentru a ne impune dreptul la o viață demnă. Oamenii nu trebuie defăimați public, pentru că li se aduc prejudicii lor și familiilor lor. Onoarea odată pierdută, nu se mai întoarce înapoi. Să se termine odată cu toate bestiile lipsite de demnitate, la care nu le este rușine de faptele lor, considerându-se plămădiți din aluatul cel mai bun, deși în realitate sunt

niște brute, care mint la modul cel mai nerușinat, care sunt veșnic nemulțumiți de orice, bângâind de vină tot timpul și amenințând. Nimeni nu are dreptul de a stigmatiza pe cineva pe viață, orice funcție ar ocupa în stat, arogându-și calitatea de „judecător suprem!”.

Două teorii opuse și false!

Niciodată omenirea nu a văzut o luptă mai prostească și mai lipsită de sens, în care rolul hotărâtor nu-i joacă interesul general, ci amorul propriu al unor politicieni și conducători cu puține circumvoluțiuni, ranchiunoși și săraci cu duhul, hotărâți să-i arunce în închisoare pe presupușii lor adversari sau potrivnici. Aceștia nu-și dau seama că sunt duși de nas și că într-o zi vor fi măturați de pe scena politică și vor fi aruncați la lada de gunoi a istoriei. Într-un stat democratic civilizată, fiecare om are dreptul de a fi apărat de libertatea abuzivă a altora, ceea ce se poate realiza prin legi, cu condiția să se și aplice. Teoria „statului minimal” conform căreia statul nu trebuie să aibă nicio intervenție în societate și în economie este naivă, deoarece într-o societate cu piață liberă, aceasta trebuie reglementată, altfel nu este comerț, ci jaf și haos, după cum nici teoria „statului maximal”, conform căreia statul trebuie să controleze totul, nu este viabilă, deoarece un sistem legislativ excesiv de restrictiv pune „bețe în roate” economiei. Democrația a fost creată tocmai pentru a preveni abuzul și inegalitatea în fața legii, regula de aur fiind aceea de a nu comite niciun exces și niciun abuz, nici al puterii și nici al liberului arbitru. Nu instinctul, ci rațiunea trebuie să triumfe în societate, ca una din premi-

sele importante ale împlinirii și satisfacției umane. O societate perfectă, trebuie să asigure omului libertăți individuale și egalitate, securitatea persoanei și o stare materială optimă. Nu poate fi perfectă o societate atâta vreme cât există suferință pentru cei săraci și mulți, și bogăție excesivă pentru cei bogați și puțini. Într-o societate democratică normală, statul trebuie să acorde o atenție deosebită sărăciei, deoarece există riscul ca sărăcia să conducă la vicii, violențe, crime, revolte și dezordine socială, mulțimea fiind influențabilă și impulsivă, gata oricând să treacă la acțiune la sugestia unor inși, care știu să manevreze masele și să întrețină conflicte, iar democrația este un teren excelent pentru manipulatorii de profesie și pentru unii politicieni inconștienți care se uită că cei ce astăzi te adulează, mâine, la o amplă instigare, te pot dezavua și chiar te pot trimite la moarte. O doctrină care admite sărăcia ca pe o stare firească, este imorală și antiumană. Nu este moral ca 20% din populația globului să dețină 80% din bunurile acestuia, aceasta contrazicând orice formă de morală creștină, laică și a bunului simț. Din păcate, ordinea mondială este nedreaptă. În același timp, globalizarea redeschide calea capitalismului sălbatic, pentru că favorizează țările dezvoltate, care, datorită politicii bazate pe consum, epuizează resursele planetare, distrug fondul forestier, poluează aerul, apa, plantele cu care ne hrănim, sfidând semnalele ce ni s-au dat referitoare la dezastrele ce urmează a se produce. În plan internațional, echilibrul este atât de instabil și de fragil încât în orice moment se poate uza de acel „minut” în care planeta poate fi aruncată în neant

printr-o simplă apăsare pe un buton. Pentru evitarea dezastrelor este nevoie ca oamenii din toate colțurile globului să se unească pentru a opri autodistrugerea sau, poate, chiar sfârșitul planetei noastre.

Rațiune și moralitate

În plan intern, principiul dominant trebuie să fie rațiunea pragmatică și nu minciuna, răfuiala cu adversarii în stil de mahala, iar strategiile nu trebuie subordonate ideologiei și doctrinelor, ci interesului național. Justiția nu trebuie să supună oamenii la umilințe și nici la un amuzant spectacol improvizat, ca la circ. Unii au îmbrăcat „mantia fanatismului judiciar” crezând că au toate drepturile, în virtutea cauzei pe care trebuie s-o apere. Judecata trebuie să fie severă, dar dreaptă, astfel ca fiecare să-și primească pedeapsa după cât este de vinovat și nu după „etajul social” la care se situează. Nu hoțul să dovedească furtul, ci anchetatorul. „Strânsul cu ușa” se pedepsește de lege (ar trebui), căci poți deveni din acuzator, acuzat. Fiecare gest de răzbunare determină un alt gest similar, întreținând vinda la nesfârșit și întreținerea îndelungată a urii. De asemenea, ranchiuna este cel mai josnic dintre toate simțămintele posibile. Fiecare trebuie să se obișnuiască cu gândul că nu este fixat în șuruburi pe funcție. Ambiția nu are ce căuta la masa unde se ia decizia. Funcția îi dă omului metehnele în vileag, dar dacă nu renunță la metehne își bagă singur gâtul în laț, atrăgându-și pacostea pe cap. Concluzionând, se poate observa că raportul om-societate este o ecuație de a cărei rezolvare depinde împlinirea și fericirea omului. Trebuie găsit acest echilibru. ■

A crescut numărul persoanelor în tranzit prin România

Un număr de 56.400.000 de persoane, dintre care 46.970.000 cetățeni U.E. și 9.430.000 cetățeni non-U.E., au tranzitat punctele de frontieră ale țării noastre în anul 2016, mai mult cu 22,3% față de anul trecut, se arată în bilanțul de activitate pe anul trecut al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În urma controalelor desfășurate de polițiștii de frontieră se evidențiază că nu s-a permis intrarea în țară a 164 cetățeni străini, se arată într-un comunicat de presă. Totodată, la controlul de frontieră au fost depistate și predate autorităților competente 2.959 persoane, cetățeni români și străini, date în urmărire generală, pe linia migrației ilegale, polițiștii de frontieră depistând 1.624 cetățeni străini care au încercat să treacă ilegal frontiera. Au fost depistate 351 grupuri de migranți și au fost identificați 140 traficanți/facilitatori.

Polițiștii de frontieră au constatat 19.083 fapte ilegale, dintre care 8.084 infracțiuni și 10.999 contravenții. Cele mai multe infracțiuni au fost tentativă sau trecerea ilegală a frontierei și falsul sau uzul de fals (2.669 fapte), urmate de infracțiunile de natură economico-financiară.

S-a constatat că 16.200.000 mijloace de transport au trecut frontiera națională.

Ministrul Afacerilor Interne, Carmen Daniela Dan, a apreciat marți, la ședința de bilanț a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, modul în care Poliția de Frontieră a gestionat, în anul 2016, fenomenul migraționist, remarcând că, deși presiunea a crescut la frontierele României, țara noastră a acționat într-un mod profesionist, asigurând securitatea la granițele Uniunii Europene, fără a afecta dreptul la liberă circulație al cetățenilor europeni.

„Am parcurs cu multă atenție materialul de evaluare a activității de anul trecut și, mai departe de datele sintetice, cifrele impresionante, realizările și rezultatele semnificative pe care le-ați înregistrat, rezultă o primă concluzie foarte importantă: siguranța frontierelor României este pe mâini bune!”, a declarat ministrul Afacerilor Interne, într-un comunicat de presă.

În context, ministrul Afacerilor Interne a subliniat contribuția semnificativă a Poliției de Frontieră la securitatea comună a spațiului european, prin participarea la misiunile FRONTEX sau BESA: „Creșterea implicării României în mecanismele europene înseamnă, înainte de toate, profesionalism, seriozitate și recunoașterea eficienței polițiștilor de frontieră români. Ca român, ca ministru de interne, sunt mândră de dumneavoastră și de colegii dumneavoastră care se află în aceste misiuni și pe care îi salut și le transmit respectul meu”, a spus Carmen Dan.

Ministrul Afacerilor Interne i-a asigurat pe polițiștii de frontieră de sprijin în realizarea obiectivelor instituționale, subliniind că sunt adevărați ambasadori ai României, iar cartea lor de vizită este profesionalismul.

La ședința de evaluare au mai participat reprezentanți ai structurilor centrale și teritoriale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, precum și secretarul de stat al MAI, comisar-șef de poliție Viorel Tefu, adjunctul Procurorului General, Bogdan Licu, și procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție, Marius Iacob. ■

